

ezüst magányunk holdja,
szerelmünk körpecsétje,
állongok alattad úrván,
gyülékony páromat ölelve,
és átsüt blúzán, átdereng
ökleim aranykulcsa: melle.

Ó éj,
ó éjek éje,

gyászoknak gyásza,
szerelmek szerelme!

Am messzeretten tőlünk
ím, az úbránd.
Bújnánk össze ötvenévesen,
de a fiunk:

a föld alól kiált ránk.

SÁRÁNDI JÓZSEF

Vágyakozásom metaforái

TISOVSZKI ZSUZSANNÁNAK

Jó tudni hogy létezik
az érdek-patentoknál összetartóbb erejű
mocskainkból dögvész idején is
előtündöklő gyémántszilárd szeretet

Gyűlölni csak az tud igazán
ki legalább egyszer szeretett

Oda-vissza pendlizek
e két állapot végállomásai között
és lyukat köpök a szellemvasút
jégvirágos ablakára
hogyan láthassak valamit
a kárhozatra ítélt tájból

Süppedő falvak gőzölgő trágyadombjai
Havas Fenyvesek
és szmogtól fuldokló városok
peronjai mellett pendlizek

Pedig csupán a bennem telelő
szűzhavas fenyvesek célképzete
működteti vágyakozásom metaforáit
az abszolút tisztaság iránt

Esztergom, 1991. I. 31.

Származástan

*Szűznemzéssel jöttem a világra,
noha anyám szemrevaló
bővérű leányzóként
virult hajdanán.*

*Cseléd s „fineszes dajna” volt. —
állíthatom az elsőszülött jogán,
zabigyereknek egyszerre szabad
mindent és semmit mondania;
oly gyökértelen,
mint a vízbe fúlt fűzfapoétika.
Muttim, ha nem is twistelt,
de privátin gruppenszexelt.
Apám, akár Jézus Krisztus is lehetett, —
ősöm később,
párosával szült féltestvéreket.*

*Egyedül állok,
feszesen hajlongva
a történelmi szellentésben,
mint a nádszál.
Töröm magam körül a jeget,
miközben vigadozom
a jég hátán.*

Esztergom, 1991. I. 23.

A gyökértelenség előnyös mivoltáról

*Jó ez a hátszélből hajtott vízisi,
mellyel a folyón száguldok lejtirányban.
A partok mentén szomorkásan
hajbókoló füzek,
s talajvesztett, dőlőkben is „törzsökös”
faféleségek vesztegelnek.
Csupa dekadencia ez a táj.
Ők meg nem látják,
a mindig felségjel nélküli jövőndő
magyar tengerjáróit,
s azt a csodát; miként gyaloglok
sível lábamon, az óceán hullámain.*

Esztergom, 1991. I. 26.

szavak szövegtelenül

*lenni lenni lenni
minden minden minden
kényszer kényszer kényszer
nélkül nélkül nélkül*

*ringasson ringasson ringasson
melengető melengető melengető
felhőtlen felhőtlen felhőtlen
fény fény fény*

*azÚr azúr azúr
kék kék kék
egű egű egű
zenében zenében zenében*

Esztergom, 1991. II. 6—7.

Arc

Gérard Philipe hatvanötödik születésnapjára

*Lábbal a földön, fejjel az égben,
életével játszott Gérard Philipe.
Ellenállt, — pokolra küldve
a Vezér horogkeresztes démonait.*

*A korlélek mindenénü sármörje volt,
ifjúságom abbés eszményképe,
legkisebb fiú: — Julien Sorel
a stendhali filmmesében.*

*El Paóban kitört a láz.
A világon járvány söpör.
Őriz időtlen vágyakozás,
kiéletlen csömör.*

Leányvár, 1987. december 4.